

er afgiftsperioden normalt kvartalet. Lovskitsen indeholdt yderligere i § 20, stk. 2, den bestemmelse, at finansministeren kunne fastsætte regler, hvorefter der kan indrømmes grupper af virksomheder kortere eller længere afgiftsperioder.

Bemyndigelsen til at fastsætte kortere afgiftsperioder end kvartalet var indsat i lovskitsen for at give virksomheder med overvejende eksportafsætning mulighed for hurtigere afgiftsrefusion.

I stedet for lovskitsens dispensationsbestemmelse er der i lovforslagets § 20, stk. 3, optaget en udtrykkelig regel, hvorefter virksomheder, der til stadighed har negative angivelser på grund af eksport, kan få tilladelse til at anvende kalendermåneden som afgiftsperiode.

Bemyndigelsen til at forlænge afgiftsperioden var indsat i lovskitsen navnlig med henblik på landbrugsvirksomhederne. Imidlertid er landbrugets ønsker både med hensyn til afgiftsperiodens længde og afregningen af afgiften, jfr. besvarelsen af spørgsmål 28, så specielle, at landbrugets ønsker ikke vil kunne imødekommes på grundlag af ordlyden i lovskitsens dispensationsbestemmelse. Hvis der skal indføres en særordning for landbruget, bør de særlige regler direkte anføres i loven.

Lovskitsens dispensationsbestemmelse er således nu overflødig, for så vidt angår eksportvirksomhedernes interesse i kortere afgiftsperioder, og utilstrækkelig, hvis landbrugets ønsker om længere afgiftsperioder m. v. skal imødekommes.

Der vil ikke være noget til hinder for, at der åbnes adgang til — hvor ganske særlige forhold gør sig gældende — at give eksportvirksomheder adgang til at anvende afgiftsperioder på 1 uge. Anvendelsen af en så kort afgiftsperiode vil imidlertid medføre administrativt besvær, hvorfor en eventuel dispensationsadgang bør være stærkt begrænset. Man kunne eventuelt tænke sig, at adgangen til at anvende ugentlige afgiftsperioder begrænses til de eksportvirksomheder, for hvilke afgiftsrefusionen udgør en væsentlig andel af den indgående afgift, f. eks. mere end halvdelen af denne.

Vedrørende § 24.

Spørgsmål 65:

Der udbedes en belysning af spørgsmålet om afgiftsberigtigelse ved import, herunder om det vil være muligt, at den indgående afgift ved import først betales til toldvæsenet samtidig med, at importøren betaler sin udenlandske leverandør, eller om der vil kunne gives en vis kredittid for importørens betaling af den indgående afgift.

Svar:

1. Ifølge merværdiafgiftens system skal der betales afgift ved enhver omsætning. Der skal derfor også betales afgift ved de omsætninger, der finder sted ved salg fra udlandet. I overensstemmelse hermed skal der opkræves afgift ved importen såvel ifølge den gældende franske merværdiafgiftslovgivning som ifølge det af den vesttyske forbundsregering fremlagte forslag om en merværdiafgift. De i Fællesmarkedet udarbejdede planer om fælles regler for medlemslandenes afgiftssystemer på grundlag af et merværdiafgiftssystem forudser ligeledes opkrævning af afgift ved importen. Efter den svenske kommissionsbetænkning udkast til en merværdiafgift skal registrerede virksomheder derimod kunne importere varer til virksomheden afgiftsfrit.

Under den gældende engrosafgiftslov kan en registreret virksomhed normalt hjemtage afgiftspligtige varer fra udlandet uden afgiftserlæggelse ved indklaringen. En overgang til et system som det foreslåede vil medføre et forøget kapitalbehov hos den pågældende importør, idet han vil komme til at stå i forskud med den ved indklaringen betalte afgift, indtil denne kan fradrages ved næste afgiftsafregning, d. v. s. gennemsnitlig 65 dage. Dette tidsrum formindskes dog i det omfang, importøren forinden har solgt varerne og modtaget betaling af afgiften.

Importøren bliver ved det omhandlede forhold ligestillet med den grossist, der indkøber danske varer mod kontant, idet grossisten vil komme til at stå i forskud med afgiften i samme omfang som importøren. Derimod kan importøren blive dårligere stillet end den grossist, der indkøber varerne her i landet, og som opnår kredit med betalingen af varerne og dermed kredit med betalingen